

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

P o s u d e k

vedoucí diplomové práce

Téma práce:	Poučovací povinnost soudu a účinky zákonné koncentrace
Autor:	Renata Stárková
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Blanka Kapitánová
Oponent diplomové práce:	Mgr. Miroslav Hromada, Ph.D.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 0%.

Diplomovou prací se ověřují schopnosti studenta využít vědomostí získané během studia, řešit problematiku související se studovaným oborem a zpracovat dosažené výsledky a závěry v předepsané písemné podobě (vyhláška děkana FPR č. 44D/2017 o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce, ze dne 9. 10. 2017).

Z hlediska obsahové záměru, naplnění zadání a věcného zpracování:

Odborný text je rozdělen do šesti kapitol, následuje Závěr a Resumé v anglickém jazyce. V rámci zvoleného tématu si autorka položila otázku, jak správně poučovat o koncentraci

řízení, aby došlo k zajištění práva na spravedlivý proces, a jaké jsou následky při „jejím“ opomenutí. Zároveň předeslala, že cílem práce není poskytnout náhled na ucelenou problematiku poučovací povinnosti a zákonné koncentrace, na téma bude pohlížet zejména „ve sporném řízení“ podle části první a třetí občanského soudního řádu.

Konstatovala, že první kapitolu zaměřila na historický vývoj poučovací povinnosti a zákonné koncentrace, a v této souvislosti zdůraznila, že práce si neklade za cíl představit veškerou její historii, ale jedná se zejména o úvod do problematiky, aby mohly být další kapitoly lépe pochopeny. Druhou kapitolu věnovala doktrinálnímu chápání poučovací povinnosti, zejména s vazbou na právo na spravedlivý proces a jednotlivé zásady. V kapitole třetí pojednává o zákonném zakotvení poučovací povinnosti soudu, a pojala tuto problematiku jako průřez do oblasti sporného a nesporného řízení. Čtvrtou kapitolu nazvala Doktrinální zakotvení koncentrace řízení s předsevzetím vymezit v ní její principy a charakteristiku, pátou kapitolu Zákonné zakotvení principu koncentrace řízení. Uvedla, že na ni bude pohlížet z pohledu „ryzí“ koncentrace, tedy té, která se pojí pouze k dokazování. Instituty jako je kvalifikovaná výzva, koncentrace ve směnečném nebo šekovém řízení proto pomine. Závěrečná kapitola „pojme výše uvedený cíl práce“. Avizovala použití metody analytické, komparativní a historické.

Obsahový záměr je logicky postaven, a dával tak možnost zajímavého věcného zpracování tématu. Autorka v zásadě obsahový záměr práce, tak jej nastavila v Úvodu, naplnila. Ke škodě práce však je jistá nedůslednost, s jakou zachází s některými procesními instituty. Poukazují v tomto směru příkladmo na kapitolu třetí (Zákonné zakotvení poučovací povinnosti), kterou předznamenalo v Úvodu sdělení diplomantky, že ji pojme jako průřez do oblasti sporného a nesporného řízení. Z obsahu této kapitoly je však zřejmé, že se poučovací povinnosti soudu věnuje jednak z hlediska jednotlivých ustanovení občanského soudního řádu (§43, §115a, §118a, §153b odst. 1 o.s.ř., atd.), dále z hlediska úpravy v části páté občanského soudního řádu, v exekčním řízení, a konečně pak v nesporném řízení. Nejednalo se tedy o zpracování zákonného zakotvení poučovací povinnosti optikou sporného a nesporného řízení, tak jak bylo v Úvodu práce konstatováno.

Věcné zpracování má základ v odborné literatuře a judikatuře soudů, což samozřejmě zvyšuje kvalitu práce a činí ji pro čtenáře zajímavou. I z tohoto pohledu (věcné zpracování) však platí má předchozí výhrada, totiž nedůsledné zacházení s jednotlivými procesními instituty, resp. v některých částech práce nepřiléhavé použití odborné literatury, soudního

rozhodnutí či jeho výklad. Například v podkapitole 6.4. /Poučení dle § 118 a o.s.ř./ na straně 66, odstavec druhý, autorka pojednává o poučení podle § 118a občanského soudního řádu, a v odstavci třetím plynule pokračuje tak, že „z hlediska formy je možné využít jak písemného poučení spolu s předvoláním, tak i ústně do protokolu“. Ustanovení §118a občanského soudního řádu však upravuje pouze poučovací povinnost při jednání.

Pojednání na straně 61 není pro mě zcela srozumitelné a ráda si jej znovu vyslechnu při obhajobě práce.

Kritika, která zde zazněla, se však zcela určitě nevztahuje k práci jako celku, jež je v zásadě zdařilým počinem, cíl práce byl naplněn, a je z ní rovněž zřejmá snaha autorky o předložení díla zpracovávaného s pečlivostí a čerpajícího z poměrně velkého množství zdrojů.

Struktura práce:

Práce je podle mého názoru přehledně členěna, obsahově vyvážená, tedy celkově velmi dobře strukturovaná.

Z hlediska požadavků na rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii.

Rozsah práce splňuje požadavky kladené na práci tohoto druhu vyhláškou děkana č. 44D/2017. Autorka důsledně dodržovala citační normy, práce splňuje i požadavky formálního charakteru včetně odkazů na zdroje.

Lze z mého hlediska uzavřít, že studentka svojí prací prokázala svoji schopnost využít vědomosti získané během studia, řešit problematiku související se studovaným oborem a zpracovat dosažené výsledky a závěry v předepsané písemné podobě.

Práci **doporučuji** k obhajobě a hodnotím ji známkou **velmi dobře**.

Vyjma rozvedení a zpřesnění problematiky poučení podle § 118a o.s.ř. a poučení o účincích koncentrace (pojednání strana 61), by studentka měla při obhajobě důsledněji rozvést svoji argumentaci vztahující se k poskytnutí lhůty účastníkům k doplnění tvrzení (strana 54).

V Praze dne 6. května 2018

JUDr. Blanka Kapitánová